

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 670/2014
01.10.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Б., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Д.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Кре1 бр.6/13 од 11.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.140/14 од 27.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 01. октобра 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ усваја захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Б.– адвоката Д.К., само у делу који се односи на повреду закона из члана 439. тачка 3. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 63. Кривичног законика, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кре1 бр.6/13 од 11.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.140/14 од 27.03.2014. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног М.Б., због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика, за које дело је оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца и 15 (петнаест) дана.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Б. - адвоката Д.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Кре1 бр.6/13 од 11.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.140/14 од 27.03.2014. године, у делу којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Кре1 бр.6/13 од 11.12.2013. године, донета је одлука о признању стране судске пресуде, и то пресуде Основног суда у Херцег Новом К бр.143/12 од 13.09.2012. године, правноснажне 26.10.2012. године, којом је окривљени М.Б. оглашен кривим због извршења

кривичног дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 242. став 1. КЗ Црне Горе, те је констатовано да је Виши суд у Београду, усвајајући замолницу Основног суда у Херцег Новом Икс бр.24/13 од 22.02.2013. године, на основу члана 61. и 62. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима признао пресуду Основног суда у Херцег Новом К бр.143/12 од 13.09.2012. године, правноснажну 26.10.2012. године и решење Основног суда у Херцег Новом Икс бр.24/13 од 02.09.2013. године, правноснажно 18.09.2013. године, те је окривљеног М.Б. применом Уговора између Републике Србије и Црне Горе о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима, применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ осудио за кривично дело разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика на казну затвора у трајњу од 6 месеци, у коју казну му је урачунао време од 1 месеца и 15 дана, за које је окривљени ослобођен од извршења дела казне затвора решењем Основног суда у Херцег Новом Икс бр.25/13 од 02.09.2013. године, правноснажно 18.09.2013. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.140/14 од 27.03.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Б. – адвоката Д.К., а пресуда Вишег суда у Београду Кре1 бр.6/13 од 11.12.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Б. – адвокат Д.К., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), не наводећи конкретно којим повредама закона се ради, с тим што из образложења произилази да бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због повреде закона из члана 439. тачка 1. и 3. ЗКП, те због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепену суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи тако што ће одбити замолницу Основног суда у Херцег Новом као неосновану.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, бранилац окривљеног М.Б. у захтеву за заштиту законитости наводи да радње окривљеног Милоша Булатовића, због којих је оглашен кривим пресудом Основног суда у Херцег Новом К бр.143/12 од 13.09.2012. године, не представљају радњу ни једног кривичног дела које је прописано Кривичним закоником Републике Србије, обзиром да у изреци побијане пресуде није описана урачунљивост и виност окривљеног.

Изложени наводи захтева се, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према наводима изреке првостепене пресуде, окривљени М.Б. је заједно са окривљеним М.П. критичног дана, употребом силе, одузео туђу покретну ствар у намери да њеним присвајањем прибави противправну имовинску корист која није мала, тако што су обојица пришли оштећеном, након чега је окривљени М.П. оштећеног ухватио руком око врата и савио га према тлу, за које време је окривљени М.Б. из цепа панталона оштећеног одузео новчаник, а затим и сав новац који се у њему налазио.

Како, дакле, из изреке првостепене пресуде јасно произилазе сви битни елементи кривичног дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 206. став 1. Кривичног законика, због којег је окривљени у поступку признања стране судске одлуке и оглашен кривим, то су наводи захтева браниоца окривљеног у делу у којем се указује да је правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП јер из изреке правноснажне пресуде не произилазе битни елементи предметног кривичног дела, оцењени неоснованим.

На исту повреду кривичног закона, бранилац окривљеног указивао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, које жалбене наводе је Апелациони суд у Београду, као другостепени, оценио неоснованим и о томе на страни 4 своје одлуке Кж1 бр.140/14 од 27.03.2014. године изнео у свему јасне разлоге, које и овај суд у потпуности прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на ове разлоге и упућује.

Из наведених разлога, неосновани су наводи захтева браниоца окривљеног у делу у којем се истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Међутим, основано се захтевом браниоца окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је окривљени М.Б. правноснажном пресудом Основног суда у Херцег Новом К бр.143/12 од 13.09.2012. године, оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 242. став 1. КЗ ЦГ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, те да је након тога, решењем Основног суда у Херцег Новом Икс бр.25/13 од 02.09.2013. године, које је постало правноснажно 18.09.2013. године, у поступку амнестије, окривљени ослобођен 25% извршења казне затвора, односно казне затвора у трајању од 1 месец и 15 дана.

Имајући у виду да је окривљени ослобођен 25% извршења казне затвора од 6 месеци по пресуди Основног суда у Херцег Новом К бр.143/12 од 13.09.2012. године у поступку амнестије, и то правноснажним решењем Основног суда у Херцег Новом Икс бр.25/13 од 02.09.2013. године, то Виши суд у Београду, у поступку признања стране судске одлуке, није могао окривљеног М.Б. осудити на казну затвора у трајању од 6 месеци и у ову казну му урачунати време од 1 месеца и 15 дана за које је ослобођен од казне у поступку амнестије, већ је био дужан да, правилном применом закона, окривљеног осуди на казну затвора у трајању од 4 месеца и 15 дана, имајући у виду управо дужину времена за које је

окривљени у поступку амнестије ослобођен од извршења дела казне затвора на коју је осуђен пресудом Основног суда у Херцег Новом К бр.143/12 од 13.09.2012. године.

Како је првостепени суд осуђујући окривљеног на казну затвора од 6 месеци, уместо на казну затвора у трајању од 4 месеца и 15 дана, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости у овом делу и преиначио побијане пресуде тако што је окривљеног М.Б. због предметног кривичног дела осудио на казну затвора у трајању од 4 месеца и 15 дана.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је, по налажењу Врховног касационог суда, недозвољен.

Ово стога што је одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничено право окривљеног (дакле и његовог браниоца, сходно одредби члана 71. тачка 5. ЗКП) на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек, и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП).

Имајући у виду да бранилац окривљеног у осталом делу захтева правноснажне пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, указивањем да је изрека правноснажне пресуде неразумљива и контрадикторна, дакле због повреда које нису таксативно набројане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, донета је одлука као у изреци, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, на основу члана 492. став 1. тачка 2. у односу на преиначујући део, те на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у односу на део у којем је захтев одбачен.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.